

[Henry Christensen.]

jo endog gået så vidt, at man opretter et gensidigt S-SF-udvalg med i alt 6 repræsentanter. Dette udvalg har regeringen forpligtet sig til at orientere ikke alene om selve lovgivningsarbejdet, men også om lovgivningsarbejdets forberedelse, det, der foregår i regeringen, det, der foregår i ministerierne.

Det må være en besynderlig situation for de socialdemokratiske ministre at være blevet anbragt i. Vi havde jo ellers i folketinget fået afskaffet tokammersystemet; men nu skal det øjensynlig indføres på regeringsplan, nemlig når det drejer sig om lovforslags forberedelse. Mån forstår måske bedre, at det kunne lykkes hr. Aksel Larsen at opnå den triumf at få hele sin gruppe til at stemme for moms. Det er statsministeren og socialdemokratiet, der har sat i pant til SF; det er hr. Aksel Larsen, der er blevet panthaveren i dansk politik. Og det nye socialistiske broderskab er jo allerede under fuld udfoldelse.

Regeringen har, som det fremgår, f. eks. over for hr. Aksel Larsen bundet sig til at gennemføre en ordning, hvorefter mejeriprodukter nok pålægges moms; men gennem et statstilskud til sænkning af forbrugerpriserne med i alt 160 mill. kr. skal man alligevel opnå at friholde disse vareområder for momsens virkning. Må jeg ikke bede landbrugsministeren om, hvis han da overhovedet har været draget ind i disse forhandlinger, her for tinget at redegøre for, hvordan han har tænkt sig en sådan ordning praktiseret. Når folketinget nu skal vedtage lovforslag med en række bestemte konsekvenser, er det så egentlig ikke rimeligt, at landbrugsministeren redegør for, om han overhovedet kan administrere det, og hvordan det skal administreres? Regeringen har jo aldrig så meget som antydnet et sådant forslag under forhandlingerne; derfor er der ingen, der er i tvivl om, hvis værk det er; det er ikke landbrugsministerens, men hr. Aksel Larsens.

Hvordan stemmer det for øvrigt med balancen i statsbudgettet? Jeg går ud fra, at finansministeren vil redegøre her i dag for, hvordan forholdene med hensyn til statsbudgettets balance for det kommende år nu er, dels som følge af det, jeg her har

omtalt, dels som følge af de øvrige dispositioner, som er aftalt med SF. Hvordan står den kæmpemæssige boligfond til det forlig, der blev indgået med andre partier for et års tid tilbage?

Man må vist erkende, at ingen regering er nogen sinde gået med til en så omfattende håndfæstning med partier uden for regeringen som den, vi i dag er vidne til. Vi må derfor i oppositionspartierne konstatere, at det socialistiske flertal vil bruge sin magt, og at ensidigheden i højere grad, end vi før har kendt til det i dansk politik, nu skal blive trumf.

Jeg har også bemærket mig statsministerens påstand om, at venstre trak sig ud af forhandlingerne, inden de var ført til ende. Jeg og venstre kan ikke anfægte statsministerens ret til at føre forhandlinger med hvem han vil på ordentlig vis eller til at lade være med at føre forhandlinger med hvem han vil. Men det berettiger ham ikke til urigtige påstande om andre partier. Venstre har ikke hverken afvist eller trukket sig ud af nogen forhandlinger. Men regeringen afviste at forhandle, medmindre venstre ville opgive sin politik og acceptere de socialistiske partiers grundlag, og hr. Aksel Larsen forklarede, at de liberale partier da godt kunne få godt lov at stemme på, hvad S og SF kunne enes om.

Under sådanne vilkår har et demokratisk land brug for en positiv og ansvarsbevidst opposition, der også kan give landet en anden mulighed at vælge. Det betyder ikke, at vi formentlig så lidt som andre partier, vil undlade at gøre vor indflydelse gældende i den løbende lovgivning. Vi vil føre en saglig og konstruktiv liberal politik fjernt fra ensidighedens vej, men vi hverken kan eller vil tage medansvar på områder, hvor det socialistiske flertal handler afgørende imod vore synspunkter eller får ren bemyndigelsesadgang til at kunne administrere vore synspunkter og hensigter. For de partier, som er uden for det socialistiske flertal, giver situationen derfor også stof til alvorlig eftertanke.

Der vil stadig være selvstændige liberale partier med hvert sit særlige grundlag; der vil ikke være behov for håndfæstninger disse partier imellem; men det er venstres håb og tro, at vi, frigjort for fordomme,